

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/50/EU

ze dne 16. dubna 2014

o minimálních požadavcích na podporu mobility pracovníků mezi členskými státy zlepšením nabývání a zachování doplňkových důchodových práv

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 46 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Volný pohyb osob je jednou ze základních svobod Unie. Článek 46 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví, že Evropský parlament a Rada přijímají řádným legislativním postupem po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem prostřednictvím směrnic opatření potřebná k zavedení volného pohybu pracovníků tak, jak je stanoven v článku 45 Smlouvy o fungování EU. Podle článku 45 Smlouvy o fungování EU volný pohyb pracovníků zahrnuje mimo jiné právo ucházet se o nabízená pracovní místa a pohybovat se za tím účelem volně na území členských států. Tato směrnice se zaměřuje na podporu mobility pracovníků tím, že odstraňuje překážky této mobility vytvářené některými pravidly doplňkových důchodových systémů vázaných na pracovní poměr.
- (2) Sociální ochrana pracovníků v oblasti důchodů je zajištěna zákonnými systémy sociálního zabezpečení v kombinaci s doplňkovými důchodovými systémy vázanými na pracovní smlouvu, které jsou v mnoha členských státech stále rozšířenější.
- (3) Pokud jde o výběr nejvhodnějších opatření k dosažení cíle článku 46 Smlouvy o fungování EU, Evropský parlament a Rada mají široký prostor pro uvážení. Koordinační systém stanovený v nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽³⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽⁴⁾, a zejména pravidla použitelná pro sčítání, se netýkají doplňkových důchodových systémů, s výjimkou systémů definovaných uvedenými nařízeními jako právní předpisy nebo jichž se týká prohlášení učiněné za tímto účelem členským státem v souladu s uvedenými nařízeními.
- (4) Směrnice Rady 98/49/ES ⁽⁵⁾ představuje první zvláštní opatření pro zlepšení výkonu práva volného pohybu pracovníků v oblasti doplňkových důchodových systémů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 185, 8.8.2006, s. 37.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 20. června 2007 (Úř. věst. C 146 E, 12.6.2008, s. 216) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 17. února 2014 (Úř. věst. C 77 E, 15.3.2014, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 98/49/ES ze dne 29. června 1998 o ochraně nároků zaměstnanců a samostatně výdělečně činných osob, kteří se pohybují ve Společenství, na penzijní připojištění (Úř. věst. L 209, 25.7.1998, s. 46).

- (5) Cílem této směrnice je dále usnadnit mobilitu pracovníků mezi členskými státy zlepšením nabývání a zachování doplňkových důchodových práv účastníků těchto doplňkových důchodových systémů.
- (6) Tato směrnice se nepoužije pro nabývání a zachování doplňkových důchodových práv pracovníků, kteří se pohybují v rámci jednoho členského státu. Členské státy mohou zvážit, zda prostřednictvím svých vnitrostátních pravomocí rozšíří pravidla použitelná podle této směrnice na účastníky systému, kteří změní zaměstnání v rámci jednoho členského státu.
- (7) Členský stát může požadovat, aby pracovníci odcházející do jiného členského státu o této skutečnosti vyrozuměli svůj doplňkový důchodový systém.
- (8) Je třeba vzít v úvahu povahu a specifické vlastnosti doplňkových důchodových systémů a jejich odlišnost v rámci členských států a mezi nimi. Zřízení nových systémů, udržitelnost stávajících systémů a očekávání a práva účastníků současných důchodových systémů by měly být odpovídajícím způsobem chráněny. Tato směrnice by zejména měla respektovat úlohu sociálních partnerů v navrhování a provádění doplňkových důchodových systémů.
- (9) Tato směrnice nezpochybňuje právo členských států na uspořádání svých vlastních důchodových systémů. Členské státy plně odpovídají za uspořádání těchto systémů a při provádění této směrnice do vnitrostátního práva nejsou povinny zavést právní předpisy, které stanoví zřízení doplňkových důchodových systémů.
- (10) Tato směrnice neomezuje autonomii sociálních partnerů v případech, kdy nesou odpovědnost za zřizování a správu důchodových systémů, pokud mohou zajistit dosažení výsledků stanovených touto směrnicí.
- (11) Tato směrnice by se měla vztahovat na všechny doplňkové důchodové systémy zřízené podle vnitrostátních právních předpisů a postupů, které pracovníkům nabízejí doplňkové důchody, jako jsou smlouvy o skupinovém pojištění, průběžně financované systémy dohodnuté v jednom nebo několika odvětvích nebo oblastech podnikání, fondové systémy nebo důchodová práva zaručená rezervami zaměstnavatele nebo jakékoliv kolektivní nebo jiné srovnatelné pojištění.
- (12) Tato směrnice by se neměla vztahovat na doplňkové důchodové systémy nebo popřípadě dílčí části těchto systémů, které byly uzavřeny za účelem toho, aby nemohli být přijímáni žádní noví účastníci, jelikož zavedení nových pravidel by mohlo pro takové systémy představovat neopodstatněné zatížení.
- (13) Tato směrnice by se neměla týkat systémů pro ochranu před platební neschopností nebo systémů náhrady škody, které nejsou součástí doplňkových důchodových systémů vázaných na pracovní poměr a jejichž cílem je ochrana důchodových práv zaměstnance v případě platební neschopnosti podniku nebo důchodového systému. Tato směrnice by se obdobně neměla dotýkat vnitrostátních důchodových rezervních fondů.
- (14) Tato směrnice by se měla vztahovat pouze na doplňkové důchodové systémy, v nichž nároky vznikají v důsledku pracovního poměru a jsou spojeny s dosažením důchodového věku či splněním jiných požadavků, jak stanoví tento systém nebo vnitrostátní právní předpisy. Tato směrnice se nevztahuje na jiné individuální důchodové pojištění, než je individuální důchodové pojištění uzavřené prostřednictvím pracovního poměru. Jsou-li s doplňkovými důchodovými systémy spojeny invalidní nebo pozůstalostní důchody, může být nárok na tyto důchody upraven zvláštními pravidly. Touto směrnicí nejsou dotčeny stávající vnitrostátní právní předpisy a pravidla doplňkových důchodových systémů týkající se těchto zvláštních pravidel.
- (15) Jednorázová platba, která nesouvisí s příspěvky placenými za účelem doplňkového důchodu, je vyplacena přímo nebo nepřímo na konci pracovního poměru a je financována výhradně zaměstnavatelem, by neměla být považována za doplňkový důchod ve smyslu této směrnice.
- (16) Jelikož se doplňkový důchod v mnoha členských státech stává stále důležitějším pro zajištění životní úrovně ve stáří, měly by se zlepšit podmínky pro nabývání a zachování důchodových práv s cílem odstranit překážky volného pohybu pracovníků mezi členskými státy.
- (17) Skutečnost, že v některých doplňkových důchodových systémech mohou důchodová práva propadnout, jestliže pracovní poměr pracovníka skončí dříve, než uplynula minimální doba jeho účasti v systému (tedy „lhůta pro nabytí práv“), nebo dříve, než pracovník dosáhl minimálního věku (tedy „věku pro nabytí práv“), může pracovníkům pohybujícím se mezi členskými státy bránit v nabytí odpovídajících důchodových práv. Obdobný účinek má i požadavek dlouhé čekací doby před zařazením pracovníka do důchodového systému. Tyto podmínky tudíž představují překážky bránící volnému pohybu pracovníka. Naproti tomu požadavky na minimální věk pro účast v systému nejsou překážkou bránící volnému pohybu, a proto se jimi tato směrnice nezabývá.

- (18) Podmínky pro nabytí práv by neměly být připodobňovány jiným podmínkám stanoveným pro nabývání práva na důchod, který je stanoven s ohledem na fázi vyplácení v rámci vnitrostátního práva nebo v rámci pravidel některých doplňkových důchodových systémů, zejména příspěvkově definovaných systémů. Například doba aktivní účasti v systému, kterou musí účastník splnit poté, co mu vznikne právo na doplňkový důchod, aby mohl žádat o vyplacení důchodu ve formě pravidelné výplaty nebo jednorázové částky, nepředstavuje lhůtu pro nabytí práv.
- (19) Pokud je pracovní poměr ukončen předtím, než odcházející pracovník nashromáždil nabytá důchodová práva, a nese-li investiční riziko systém nebo zaměstnavatel, zejména v dávkově definovaných systémech, měl by systém vždy nahradit příspěvky odcházejícího pracovníka. Pokud je pracovní poměr ukončen předtím, než odcházející pracovník nashromáždil nabytá důchodová práva, a nese-li investiční riziko odcházející pracovník (zejména v příspěvkově definovaných systémech), může systém nahradit investiční hodnotu těchto příspěvků. Hodnota může být vyšší nebo nižší než příspěvky zaplacené odcházejícím pracovníkem. Důchodový systém případně může nahradit celkovou výši příspěvků.
- (20) Odcházející pracovníci by měli mít právo ponechat svá nabytá důchodová práva v doplňkovém důchodovém systému, v němž tato práva vznikla, coby odložená důchodová práva. Pokud jde o zachování odložených důchodových práv, úroveň ochrany zde může být považována za rovnocennou, pokud mají odcházející pracovníci možnost, zejména v rámci příspěvkově definovaného systému, převést hodnotu svých nabytých důchodových práv do doplňkového důchodového systému, který splňuje podmínky stanovené touto směrnicí.
- (21) V souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy by měly být učiněny kroky k zajištění zachování odložených důchodových práv nebo jejich hodnoty. Hodnota těchto práv v době, kdy účastník systém opouští, by měla být stanovena v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy. Při úpravě hodnoty těchto práv by měla být zohledněna zvláštní povaha systému, zájmy čekatelů na důchod, zájmy zbývajících aktivních účastníků důchodového systému a zájmy příjemců starobního důchodu.
- (22) Tato směrnice nezakládá povinnost stanovit příznivější podmínky pro odložená důchodová práva než pro práva aktivních účastníků.
- (23) Pokud nabytá důchodová práva nebo hodnota nabytých důchodových práv odcházejícího pracovníka nepřekročí použitelnou prahovou hodnotu stanovenou příslušným členským státem a aby se zabránilo příliš vysokým administrativním nákladům vyplývajícím ze správy velkého počtu odložených důchodových práv nízké hodnoty, mohou důchodové systémy dostat možnost tato nabytá důchodová práva nezachovávat, nýbrž vyplatit odcházejícímu pracovníkovi jednorázovou částku odpovídající hodnotě nabytých důchodových práv. Hodnota převodu nebo vyplacení kapitálu by měly být případně stanoveny v souladu s vnitrostátními předpisy a postupy. Členské státy by v příslušných případech měly stanovit prahovou hodnotu pro takové platby, a to s přihlédnutím k přiměřenosti budoucích důchodových příjmů pracovníků.
- (24) Tato směrnice neupravuje převod nabytých důchodových práv. V zájmu usnadnění mobility pracovníků mezi členskými státy by však členské státy měly v rámci možností a zvláště při zavádění nových doplňkových důchodových systémů usilovat o zlepšování převoditelnosti nabytých důchodových práv.
- (25) Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES⁽¹⁾, měli by být aktivní účastníci systému a čekatelé na důchod, kteří vykonávají nebo mají v úmyslu vykonávat své právo volného pohybu, na požádání vhodně informováni o svých doplňkových důchodových právech. Jsou-li se systémem spojeny pozůstalostní důchody, měli by mít pozůstalí příjemci stejné právo na informace jako čekatelé na důchod. Členské státy by měly mít možnost stanovit, že tyto informace nemusí být poskytovány častěji než jednou ročně.
- (26) S ohledem na rozdílnost doplňkových důchodových systémů by se Unie měla omezit na stanovení cílů, kterých je třeba dosáhnout v obecné rovině, a proto je směrnice vhodným právním nástrojem.
- (27) Jelikož cíle této směrnice, totiž usnadnění výkonu práva na volný pohyb pracovníků mezi členskými státy, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej lze z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10).

- (28) Tato směrnice stanoví minimální požadavky, což ponechává členským státům možnost přijmout nebo zachovat vhodnější ustanovení. Provedením této směrnice nesmí být odůvodňováno jakékoli zhoršení oproti stávající situaci v každém členském státě.
- (29) Do šesti let od vstupu této směrnice v platnost by Komise měla vypracovat zprávu o jejím uplatňování.
- (30) V souladu s vnitrostátními předpisy, kterými se řídí organizace doplňkových důchodových systémů, mohou členské státy pověřit sociální partnery na jejich společnou žádost provedením této směrnice, pokud jde o ustanovení týkající se kolektivních smluv, za podmínky, že členské státy přijmou všechna nezbytná opatření, aby mohly kdykoli zaručit, že výsledků stanovených touto směrnicí bude dosaženo,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla zaměřená na usnadnění výkonu práva pracovníků na volný pohyb mezi členskými státy, a to omezením překážek vytvářených některými pravidly, která se týkají doplňkových důchodových systémů vázaných na pracovní poměr.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na doplňkové důchodové systémy s výjimkou systémů, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 883/2004.
2. Tato směrnice se nevztahuje na:
 - a) doplňkové důchodové systémy, které ke dni vstupu této směrnice v platnost již nepřijímají nové aktivní účastníky a zůstávají jim uzavřeny;
 - b) doplňkové důchodové systémy, na které se vztahují opatření zahrnující intervenci správních orgánů zřízených vnitrostátními právními předpisy nebo soudních orgánů a jejichž záměrem je zachovat nebo obnovit finanční situaci těchto doplňkových důchodových systémů, včetně likvidačního řízení. Toto vymezení platí pouze do ukončení intervence;
 - c) systémy pro ochranu před platební neschopností, systémy náhrady škody a vnitrostátní důchodové rezervní fondy, a
 - d) jednorázové platby vyplacené zaměstnavatelem zaměstnancům na konci jejich pracovního poměru, která nesouvisí s důchodovým pojištěním.
3. Tato směrnice se nevztahuje na invalidní nebo pozůstalostní důchody spojené s doplňkovými důchodovými systémy, s výjimkou zvláštních ustanovení článků 5 a 6 týkajících se pozůstalostních důchodů.
4. Tato směrnice se vztahuje pouze na doby trvání zaměstnání počínaje jejím provedením v souladu s článkem 8.
5. Tato směrnice se nevztahuje na nabývání a zachování doplňkových důchodových práv pracovníků, kteří se pohybují v rámci jednoho členského státu.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „doplňkovým důchodem“ starobní důchod stanovený v pravidlech doplňkového důchodového systému zřízeného podle vnitrostátních právních předpisů a postupů;
- b) „doplňkovým důchodovým systémem“ jakýkoli zaměstnanecký systém starobních důchodů, zřízený podle vnitrostátních právních předpisů a postupů a vázaný na pracovní poměr, který má zajišťovat doplňkový důchod zaměstnaným osobám;
- c) „aktivními účastníky systému“ pracovníci, jimž na základě stávajícího pracovního poměru vzniká nebo po splnění podmínek pro nabytí důchodových práv vznikne nárok na doplňkový důchod v souladu s ustanoveními doplňkového důchodového systému;
- d) „čekací dobou“ doba zaměstnání požadovaná vnitrostátními právními předpisy nebo pravidly doplňkového důchodového systému nebo zaměstnavatelem, již musí pracovník dosáhnout, než se stane způsobilým pro zařazení do systému;

- e) „lhůtou pro nabytí práv“ doba aktivní účasti v systému požadovaná vnitrostátními právními předpisy nebo pravidly doplňkového důchodového systému pro přiznání nároku na nashromážděná doplňková důchodová práva;
- f) „nabytými důchodovými právy“ jakýkoli nárok na nashromážděná doplňková důchodová práva po splnění případných podmínek pro nabytí důchodových práv v souladu s pravidly doplňkového důchodového systému a případně v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
- g) „odcházejícím pracovníkem“ aktivní účastník systému, jehož stávající pracovní poměr končí z jiných důvodů než dosažením způsobilosti této osoby k pobírání doplňkového důchodu a který se pohybuje mezi členskými státy;
- h) „čekatelem na důchod“ bývalý aktivní účastník systému, který nabytí důchodová práva v doplňkovém důchodovém systému a ještě z tohoto systému doplňkový důchod nepobírá;
- i) „odloženými důchodovými právy“ nabytá důchodová práva uchovaná v rámci systému, v němž byla nashromážděna čekatelem na důchod;
- j) „hodnotou odložených důchodových práv“ kapitálová hodnota důchodových práv vypočítaná v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy.

Článek 4

Podmínky nabytí práv v rámci doplňkových důchodových systémů

1. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření k tomu, aby:
 - a) pokud se použije lhůta pro nabytí práv nebo čekací doba, celkový souhrn těchto dob u odcházejících pracovníků v žádném případě nesmí přesáhnout tři roky;
 - b) pokud je stanoven minimální věk pro nabytí důchodových práv, tento věk nesmí u odcházejících pracovníků převyšovat 21 let;
 - c) pokud je pracovní poměr ukončen dříve, než odcházející pracovník nashromáždil nabytá důchodová práva, doplňkový důchodový systém nahradí výši příspěvků zaplacených odcházejícím pracovníkem nebo zaplacených za odcházejícího pracovníka v souladu s vnitrostátními právními předpisy či kolektivní smlouvou či jinou smlouvou, nebo pokud odcházející pracovník nese investiční riziko, buď celkovou výši uhrazených příspěvků nebo výši investiční hodnoty těchto příspěvků.
2. Členské státy mohou umožnit sociálním partnerům stanovit prostřednictvím kolektivní smlouvy odlišná ustanovení, a to pod podmínkou, že tato ustanovení poskytují ochranu, která není méně příznivá, a nevytvářejí překážky při volném pohybu pracovníků.

Článek 5

Zachování odložených důchodových práv

1. S výhradou odstavců 3 a 4 členské státy přijmou opatření nezbytná pro zajištění toho, aby si odcházející pracovníci mohli ponechat svá nabytá důchodová práva v doplňkovém důchodovém systému, ve kterém byla tato práva nabyta. Počáteční hodnota těchto práv pro účely odstavce 2 se vypočte v okamžiku, kdy je ukončen stávající pracovní poměr odcházejícího pracovníka.
2. Členské státy přijmou opatření, která jsou s přihlédnutím k povaze pravidel a postupů důchodového systému nezbytná pro zajištění toho, aby se s odloženými důchodovými právy odcházejících pracovníků a jejich pozůstalých nebo s jejich hodnotou zacházelo v souladu s hodnotou práv aktivních účastníků systému nebo vývojem důchodových dávek, které se v současnosti vyplácejí, nebo jinými způsoby považovanými za spravedlivé zacházení, například:
 - a) jestliže jsou důchodová práva v doplňkovém důchodovém systému nabyta jakožto nárok na nominální součet, zachováním nominální hodnoty odložených důchodových práv;
 - b) jestliže se hodnota nashromážděných důchodových práv v čase mění, úpravou hodnoty odložených důchodových práv pomocí:
 - i) úrokové míry v rámci doplňkového důchodového systému, nebo
 - ii) výnosů z investic dosažených doplňkovým důchodovým systémem,nebo
 - c) jestliže je hodnota nashromážděných důchodových práv upravena například podle míry inflace nebo výše platů, odpovídající úpravou hodnoty odložených důchodových práv, která může být předmětem přiměřeného omezení stanoveného vnitrostátními právními předpisy nebo odsouhlaseného sociálními partnery.

3. Členské státy mohou umožnit doplňkovým důchodovým systémům nezachovat nabytá práva odcházejícího pracovníka, nýbrž vyplátit odcházejícímu pracovníkovi – s jeho informovaným souhlasem, mimo jiné pokud jde o použitelné poplatky – kapitál odpovídající hodnotě nabytých důchodových práv, pokud hodnota nabytých důchodových práv nepřesahuje práh stanovený příslušným členským státem. Členský stát o uplatňovaném práhu uvědomí Komisi.

4. Členské státy mohou umožnit sociálním partnerům stanovit prostřednictvím kolektivní smlouvy odlišná ustanovení, a to pod podmínkou, že tato ustanovení poskytují ochranu, která není méně příznivá, a nevytvářejí překážky při volném pohybu pracovníků.

Článek 6

Informace

1. Členské státy zajistí, aby aktivní účastníci systému mohli na požádání získat informace o tom, jak by ukončení zaměstnání ovlivnilo jejich doplňková důchodová práva.

Zejména se poskytnou informace týkající se:

- a) podmínek nabytí doplňkových důchodových práv a důsledků jejich uplatnění při skončení pracovního poměru;
- b) hodnoty jejich nabytých důchodových práv nebo posouzení nabytých důchodových práv provedeného nejpozději 12 měsíců předě dnem obdržení žádosti, a
- c) podmínek budoucího zacházení s odloženými důchodovými právy.

Umožňuje-li systém dřívější přístup k nabytým důchodovým právům prostřednictvím výplaty kapitálu, zahrnují poskytované informace také písemné prohlášení, že by měl účastník zvážit možnost poradenství ohledně investování uvedeného kapitálu pro účely důchodu.

2. Členské státy zajistí, aby čekatelé na důchod získali na žádost informace týkající se:

- a) hodnoty jejich odložených důchodových práv nebo posouzení odložených důchodových práv provedeného nejpozději 12 měsíců předě dnem obdržení žádosti, a
- b) podmínek pro zacházení s odloženými důchodovými právy.

3. V případě pozůstalostních důchodů spojených s doplňkovými důchodovými systémy se odstavec 2 vztahuje na pozůstalé čekatele, pokud jde o výplatu pozůstalostních důchodů.

4. Poskytnuté informace musí být dostatečně jasné a poskytují se písemně a v přiměřené lhůtě. Členské státy mohou stanovit, že je tyto informace není třeba poskytovat častěji než jednou ročně.

5. Povinnosti podle tohoto článku se nedotýkají povinností institucí pro zaměstnanecké důchodové pojištění uvedených v článku 11 směrnice 2003/41/ES, přičemž uvedené povinnosti doplňují.

Článek 7

Minimální požadavky a zachování úrovně

1. Členské státy mohou přijmout nebo zachovat vhodnější ustanovení týkající se nabývání doplňkových důchodových práv pracovníků, zachování doplňkových důchodových práv odcházejících pracovníků a práva na informace náležejícího aktivním účastníkům systému a čekatelům na důchod, než jsou ustanovení uvedená v této směrnici.

2. Provedení této směrnice nesmí v žádném případě sloužit jako důvod k omezení stávajících práv na nabývání a zachování doplňkových důchodových práv a práva na informace náležejícího účastníkům systému a čekatelům na důchod v členských státech.

Článek 8

Provedení

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 21. května 2018, nebo zajistí, aby sociální partneři zavedli do uvedeného dne vyžadovaná ustanovení dohodou. Členské státy jsou povinny přijmout nezbytná opatření, která jim umožní zaručit, že výsledků předepsaných touto směrnicí bude dosaženo. Neprodlené o nich uvědomí Komisi.

2. Předpisy či opatření uvedené v odstavci 1 a přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 9

Zpráva

1. Členské státy sdělí Komisi veškeré dostupné informace týkající se uplatňování této směrnice do 21. května 2019.
2. Do 21. května 2020 vypracuje Komise zprávu o uplatňování této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Článek 10

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

Určení

Tato směrnice je určena členskými státům.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS
